

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 621/24
2.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Биљане Драгаш, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 3 К.бр.519/22 од 27.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2024. године, у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљене ББ и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Биљане Драгаш и у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, који је о седници већа обавештен у смислу члана 447 ЗКП, након већања и гласања дана 02.07.2024. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Биљане Драгаш, а пресуда Вишег суда у Београду 3 К.бр.519/22 од 27.12.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 3 К.бр.519/22 од 27.12.2023. године, ставом I изреке, окривљени АА и окривљена ББ оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, а окривљени АА у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, а

ставом II изреке наведене пресуде окривљени АА је оглашен кривим и због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, а у односу на окривљеног АА и члана 60 став 1 КЗ, претходно утврдио, и то, окривљеном АА: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, описано под I, казну затвора у трајању од три године и два месеца, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, описано под I, казну затвора у трајању од две године и два месеца и за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описано под II, казну затвора у трајању од три године и два месеца, па је суд применом наведених законских одредби, те члана 60 став 2 тачка 2 КЗ у односу на окривљеног АА, осудио, и то окривљеног АА на јединствену казну затвора у трајању од осам година и три месеца, а окривљену ББ на казну затвора у трајању од три године, при чему је, у смислу члана 63 КЗ, окривљеном АА време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.332/22 од 12.08.2022. године, који му се рачуна од 10.08.2022. године, када је лишен слободе, па до 25.10.2022. године, као и време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.447/22 од 18.11.2022. године, који притвор му се рачуна од 16.11.2022. године, када је лишен слободе, па надаље, урачунато у казну затвора, а који може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док је окривљеној ББ време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.332/22 од 12.08.2022. године, који јој се рачуна од 10.08.2022. године, када је лишена слободе, па до 25.10.2022. године, урачунато у казну затвора.

На основу одредби чланова 78, 87 и члана 246 став 8 КЗ, према окривљенима АА и ББ, изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то од окривљеног АА 26 биљака опојне дроге канабис, нето масе сушења 684,06 грама, кокаина у облику соли хидрохлорида у смеши са креатином 146 грама, 168 грама опојне дроге кокаин, две електронске вагице, једног мобилног телефон “Apple”, златне боје и једног апарата за вакумирање, а од окривљене ББ опојне дроге кокаин у облику соли хидрохлорида у смеши са креатином масе 0,89 грама и једног мобилног телефон “Apple”, беле боје, са припадајућом картицом “Globaltel”.

Ставом III изреке наведене пресуде, у смислу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљена ББ ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези члана 33 КЗ у саизвршилаштву.

У смислу члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 262 ЗКП, окривљени АА и окривљена ББ обавезани су да надокнаде трошкове кривичног поступка, и то у погледу кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, описаног под I, а првоокривљени и у погледу кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ, описаног под I, и кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, описаног под II, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је у смислу члана 265 ЗКП ББ ослобођена обавезе

плаћања трошкова поступка у погледу кривичног дела из члана 246 став 2 у вези члана 33 КЗ у саизвршилаштву, описаног под III.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Биљана Драгаш, због битне повреде одредаба ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи и окривљеном АА изрекне блажу казну или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и уз предлог да бранилац, заједно са окривљеним, буде обавештена о седници већа другостепеног суда, на основу одредбе члана 447 ЗКП;

-бранилац окривљене ББ, адвокат Биљана Драгаш, због битне повреде одредаба ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду у осуђујућем делу преиначи и окривљену ББ ослободи кривичне одговорности за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, а да се у ослобађајућем делу побијана пресуда потврди, као и уз предлог да, заједно са окривљеном, буде обавештена о седници већа другостепеног суда, на основу одредбе члана 447 ЗКП.

Бранилац окривљене ББ, адвокат Биљана Драгаш, изјавила је одговор на жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду потврди првостепену пресуду у побијаном делу и одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду као неосновану, као и уз предлог да, заједно са окривљеном, буде обавештена о седници већа другостепеног суда, на основу одредбе члана 447 ЗКП.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.649/24 од 03.06.2024. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, пресуда Вишег суда у Београду 3 К.бр.519/22 од 27.12.2023. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалбе браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Биљане Драгаш, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, одговором на жалбу и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, након већања и гласања, нашао:

-жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду, бранилац окривљеног АА, адвокат Биљана Драгаш истакла је да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни. Осим тога, указала је да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, будући да не постоји ниједан доказ да је било који купац од окривљеног куповао опојну дрогу, нити има доказа да је окривљени одузету опојну дрогу неком нудио на продају, при чему није пронађена ни значајнија сума новца која би указивала у правцу кривичног дела за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим. С тим у вези, истакла је да је окривљени у својој одбрани навео да је све што је пронађено приликом претреса у кући његово, али да је суд требало да прихвати одбрану окривљеног да је пронађену количину користио за сопствену употребу, па да је у погледу радњи означених под ставом I изреке побијане пресуде реч о кривичном делу из члана 246а став 1 КЗ. Такође је навела да је у погледу кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ потпуно нејасно на основу којих доказа је суд утврдио да опојна дрога садржи већи проценат ТХЦ од 0,3 % дозвољеног, с обзиром на фазу раста истих биљака приликом претреса, због чега је суд окривљеног требало да ослободи од оптужбе. У погледу радње из става II изреке пресуде, бранилац је указала да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, имајући у виду да приликом претреса од стране полиције наведена количина није пронађена у кући у којој је боравио окривљени док је био под електронским надзором, нити на плацу који је припадао кући у којој је боравио окривљени, већ на плацу његовог комшије, у бетонским блоковима, из којих разлога окривљени није хтео да потпише потврду о привремено одузетим предметима, назначивши да пронађена количина није његово власништво, додатно имајући у виду да из извештаја повереничке службе Министарства правде Републике Србије произлази да окривљени практично није кршио меру, већ да је констатовано пар техничких проблема који нису од утицаја на кршење ове мере, као и да је окривљени објаснио да му уређај који је носио није дозвољавао ни до терасе да изађе, а не до комшијског дворишта које је удаљено, по речима сведока, најмање 5 метара, у ком случају би уређај који је окривљени носио свакако регистровао кршење мере. Осим тога, указано је да су приликом претреса 16.11.2022. године пронађене кесе и кесице које су остале из претходног претреса, док није пронађена нека значајнија количина новца, нити се појавио било који купац, а што би указивало у правцу извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Одбрана је такође указала да је претрес у погледу ове радње извршен супротно одредбама ЗКП, због чега је записник требало издвојити као незаконито прибављен. Још је наведено да се, имајући у виду размак од три месеца између две радње извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, евентуално може радити о продуженом кривичном делу из члана 246 став 1 КЗ.

Жалбом браниоца окривљене ББ, адвоката Биљане Драгаш побија се првостепена пресуда, тако што се истиче да је иста донета уз битне повреду одредаба ЗКП јер нема разлоге, док су дати разлози нејасни и у знатој мери противречни. Осим тога, указује се да је првостепени суд требало да издвоји као незаконите све доказе из преткривичног поступка, као доказе на којима се не може заснивати судска одлука, имајући у виду да из исказа полицијског службеника ВВ, као и из записника о прегледу

лица ББ од 10.08.2022. године произлази да је критичном приликом полицијски службеник завукао руку у мали џеп од торбе окривљене, односно да је исти извршио претрес окривљене, а не преглед, за који, сходно одредби члана 152 став 2 ЗКП, није имао налог надлежног судије за спровођење те радње, додатно с обзиром да су полицијски службеници, када су предузели радњу претресања лица без наредбе суда, дужни да о томе поднесу извештај судији за претходни поступак који цени да ли су били испуњени услови за претресање, а што у конкретном случају није учињено. Такође се наводи да је, с обзиром да је код окривљене пронађена мања количина опојне дроге која је служила за сопствену употребу, окривљена могла да одговара евентуално за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, посебно будући да је окривљени АА навео у својој одбрани да окривљена ББ није знала за постојање кокаина, нити марихуане, као и будући да из изјаве полицијског службеника ВВ произлази да полиција није имала оперативна сазнања да се окривљена бави стављањем у промет опојне дроге. С тим у вези, указано је да је окривљена повремено боравила у кући окривљеног АА са којим је била у емотивној вези, којом приликом је додиривала предмете у кући, из којих разлога су њени биолошки трагови несумњиво били на предметима у домаћинству, као и да је окривљени АА користио мобилни телефон окривљене ББ.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљених оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд на основу свих доказа наведених у образложењу првостепене пресуде, које је детаљно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, у осуђујућем делу пресуде правилно и потпуно утврдио чињенично стање и о свим чињеницама које су биле предмет доказивања навео јасне, довољне, уверљиве и аргументоване разлоге.

Наиме, у погледу догађаја од 10.08.2022. године, правилно је првостепени суд прихватио одбрану окривљеног АА да је предметна дрога која је пронађена приликом претреса стана и других просторија, као и приликом прегледа његовог возила његова, да повремено конзумира дрогу, да је дрогу купио, да је окривљена ББ долазила у кућу 3-4 пута недељно, да је преспавала, да је доносила своје ствари, као и да новац који је пронађен припада окривљеној ББ који је добила на основу накнаде штете за оштећење возила, као и да је узгајао конплу. Правилно је закључио првостепени суд да је у наведеном делу одбрана окривљеног искрена, уверљива, животна и поткрепљена другим изведеним доказима, и то пре свега записником о прегледу лица, записником о прегледу превозног средства, записником о претресању стана и других просторија, потврдама о привремено одузетим предметима, фотодокументацијом, записником о физичко-хемијском вештачењу, налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику, као и одбраном окривљене ББ у делу у ком је њена одбрана прихваћена. Правилно је такође првостепени суд прихватио одбрану окривљеног да је користио мобилни телефон који је критичном приликом одузет од окривљене ББ, с обзиром да је у том делу његова одбрана поткрепљена одбраном окривљене ББ.

Истовремено, правилно првостепени суд није поклатио веру одбрани окривљеног у делу у ком је навео да окривљена ББ није знала за опојну дрогу, налазећи да је иста срачуната у циљу помагања окривљеној ББ да избегне кривицу за предметно кривично дело, посебно имајући у виду да је у својој одбрани окривљени такође навео да је окривљена видела вагицу и питала окривљеног у вези тога да ли ради нешто

незаконито, за шта није добијала одговор, затим да је видела кесице у фрижидеру, да су нађени њени трагови, као и будући да је објаснила да су телефон користили и он и она и да је слала поруке.

Имајући у виду наведено, затим место проналаска опојне дроге, чињеницу да су пронађене ПВЦ кесице, вагице, као и налаз и мишљење судског вештака из области информационе технологије мр Саше Крстића из ког је утврђена комуникација у виду порука које су се, како је то правилно закључио првостепени суд ценећи их у склопу других изведених доказа, односиле на продају дроге, између осталог, лицу ГГ, као и да је код окривљене ББ пронађена опојна дрога, правилно је закључио првостепени суд да је она знала за постојање опојне дроге.

Такође, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног ни да је опојну дрогу набавио у Словенији јер су у селу правили журку, да су његова два друга конзумирали дрогу, па да је он тада први пут пробао и донео, налазећи да је неискрена, неживотна и срачуната на минимизирање кривице, односно избегавање кривице за предметно кривично дело.

Осим тога, правилно је закључио првостепени суд да количина опојне дроге кокаин, као и њена вредност на тржишту, вагице за мерење пронађене у кући и места на којима је пронађена опојна дрога, између осталог, у фрижидеру и аутомобилу, указују да је окривљени исту неовлашћено држао ради продаје, а на шта додатно указује налаз и мишљење судског вештака за информационе технологије мр Саше Крстића у погледу остварене комуникације и садржаја исте са телефона који је одузет од окривљене ББ, а који упућује да се иста односила на продају дроге.

У погледу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и КЗ које се окривљеном оптужницом ставља на терет, правилно је првостепени суд прихватио одбрану окривљеног АА у делу у којем је навео да је он купио семе и узгајао конопљу, а да окривљена ББ није знала за те чињенице, налазећи да је одбрана окривљеног у том делу животна, логична, искрена и поткрепљена одбраном окривљене ББ да није знала те чињенице, потврдом о одузетим предметима, записником о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику – Одељења за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења, као и другим писаним доказима.

Истовремено, имајући у виду наведено, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног из претходног поступка у делу који се односи на разлоге због којих је узгајао психоактивну конопљу, а у ком је навео да га је интересовало како ће да расте, зато што га занима пољопривреда, као и са главног претреса када је навео да је због чињенице да су његови рођаци, тетке и мајка умрли од рака, хтео да види шта ће се догодити.

У погледу догађаја од 16.11.2022. године, односно везано за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног, налазећи да је неживотна и дата у циљу избегавања кривице, као и да је оповргнута исказима сведока,

службених лица који су вршили претрес, ДД и ЂЂ, који су детаљно описали да су имали сазнања да окривљени и даље продаје дрогу, па да су вршили опсервацију у дужем временском периоду, пратили изласке окривљеног АА, као и правац кретања, односно да су видели у више наврата да окривљени излази из куће и упућује се ка дворишту комшије, па да су управо на основу тих запажања видели блокове удаљене свега неколико метара од куће, исказима сведока који су присуствовали претресу ЕЕ и ЖЖ, потврдом о привремено одузетим предметима, налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику из ког произлази да су пронађени његови биолошким трагови на ПВЦ кесици, као и извештајем Управе за извршење кривичних санкција од 01.12.2022. године из ког произлази да је дана 26.10.2022. године замењена опрема, након чега је систем за електронски надзор забележио укупно шест аларма и да је лице ван домета у трајању два до три минута, који нису знатно утицали на сам ток извршења мере забране напуштања стана.

Сходно наведеном, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да нема никакве везе са дрогом која је том приликом пронађена и да је уређај за електронски надзор био неисправан и истовремено оценио да питање власништва над плацем на ком се налазе блокови у којима је пронађена кеса са опојном дрогом није од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду удаљеност блокова у којима је пронађена дрога, на свега неколико метара од куће у којој се према окривљеном спроводила мера забране напуштања стана.

Истовремено, правилно је првостепени суд прихватио одбрану окривљене ББ да је долазила у кућу где је претресом пронађена опојна дрога, да је и код ње пронађена опојна дрога у назначеној количини, да је приликом доласка у кућу видела вагице, кесице, да је понекад приликом доласка видела у кући журке и да се користи кокаин, да је обављала комуникацију мобилним телефоном који јој је привремено одузет, да је телефон користио и окривљени АА, да је слала поруке на иницијативу окривљеног АА и да је новац пронађен у просторијама куће, и то 1.200 евра, њен, добијен по основу накнаде штете за оштећено возило. Правилно је првостепени суд закључио да је оваква одбрана окривљене поткрепљена одбраном окривљеног АА у делу у ком је његова одбрана прихваћена, записником о прегледу лица, потврдом о привремено одузетим предметима, налазом и мишљењем судског вештака за област информационе технологије о комуникацији која је остварена мобилним телефоном који је привремено одузет од окривљене, записником о претресању стана и других просторија и документацијом осигуравајуће куће која се односи на оштећење возила и списак делова које треба заменити.

Такође, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљене ББ да није знала за опојну дрогу која је пронађена у кући, налазећи да је дата у циљу избегавања кривице.

Имајући у виду наводе одбране окривљене, који су потврђени одбраном окривљеног АА, да је долазила у кућу, боравила, доносила ствари, спремала ручак, понекад преспавала, приметила вагицу, видела кесице, на постављена питања окривљеном АА да ли ради нешто незаконито, није добила одговор, видела да се на журкама које су организоване у кући конзумирала опојна дрога и поруке које је слала

између осталог, рођаку АА, ГГ, по мишљењу Апелационог суда у Београду, правилно је закључио првостепени суд да је окривљена била упозната са чињеницом да се опојна дрога налазила у кући ради продаје.

Истовремено, правилно је првостепени суд одбио предлоге одбране у погледу издвајања записника о прегледу окривљене ББ, за који одбрана сматра да је незаконито извршен, имајући у виду да у списима предмета постоји записник о прегледу лица ББ, у коме су констатовани предмети који су пронађени код окривљене, као и да је преглед лица извршило службено лице, при чему за преглед лица није потребна посебна наредба, као и будући да је окривљена записник потписала без примедби. Такође, правилно је првостепени суд одбио предлог за издвајање записника о претресању стана и других просторија везано за догађај од 16.11.2022. године, имајући у виду да је претресање обављено на основу наредбе судије за претходни поступак од 14.11.2022. године, и то у присуству сведока који су записник потписали без примедби.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Драгаш истиче да је у погледу кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ потпуно нејасно на основу којих доказа је суд утврдио да опојна дрога садржи већи проценат ТХЦ од 0,3 % дозвољеног, с обзиром да је наведену одлучну чињеницу суд утврдио на основу обављеног физичко-хемијског вештачења НЦКФ од 12.08.2022. године.

С обзиром да су све одлучне чињенице које се односе на предузимање инкриминисаних радњи описаних у ставу I и II изреке првостепене пресуде правилно и потпуно утврђене, правилно је закључио првостепени суд да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ и неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а у радњама окривљене ББ сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ.

С тим у вези, по мишљењу већа овог суда, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Биљане Драгаш истиче да се, имајући у виду размак од три месеца између две радње извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, евентуално може радити о продуженом кривичном делу из члана 246 став 1 КЗ, с обзиром да се ради о два одвојена догађаја између којих не постоји временски континуитет, нити повезаност.

Побијајући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, бранилац окривљеног АА, адвокат Биљана Драгаш истакла је да суд није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени породичан човека, да је отац двоје малолетне деце, да је у сталном радном односу у ..., као и је погрешно као отежавајућу околност ценио његову осуђиваност, с обзиром да је у односу на наведене осуде наступила законска рехабилитација.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији,

Апелациони суд у Београду је имао у виду да је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио допринос потпуном утврђивању чињеничног стања, да је породичан човек и отац двоје малолетне деце, а од отежавајућих околности је ценио да се ради о лицу које је до сада осуђивано, док је на страни окривљене ББ од олакшавајућих околности ценио да је неосуђивана, разведена, мајка малолетног детета и њен допринос потпуном утврђивању чињеничног стања, док отежавајућих околности није било.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног АА, и поред чињенице да је одбрана другостепеном суду доставила решења МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, Одељења за аналитику 03.15.7 бр.235.2.3/2233 и 03.15.7 бр.235.2.3/2233 од 24. маја.2024. године из којих произлази да су брисане раније осуде окривљеног, па да се исти сматра неосуђиваним, услед чега нема отежавајућих околности на страни окривљеног, правилно је првостепени суд окривљеном АА претходно утврдио појединачне казне, и то: за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у у вези члана 33 КЗ, описано под I, казну затвора у трајању од три године и два месеца, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, описано под I, казну затвора у трајању од две године и два месеца и за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описано под II, казну затвора у трајању од три године и два месеца, након чега га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година и три месеца, те је правилно је првостепени суд, имајући у виду утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, окривљену ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од три године, при чему им је, применом члана 63 КЗ, правилно у изречене казне затвора урачунао време проведено у задржавању и у притвору, као у диспозитиву првостепене пресуде.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казнама затвора у наведеном трајању у потпуности ће се у односу на окривљене остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљених и личност окривљених.

Истовремено, правилно је првостепени суд, на основу одредби чланова 78, 87 и 246 став 8 КЗ, према окривљенима изрекао мере безбедности одузимања предмета, детаљно наведених у изреци пресуде, с обзиром да се ради о предметима извршења кривичног дела.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда у ослобађајућем делу, тако што се истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да су разлози пресуде нејасни и у знатној мери противречни. С тим у вези, наводи се да суд делимично прихвата како одбрану окривљеног АА, тако и одбрану окривљене ББ, у делу који се односи на неовлашћено узгајање психоактивне конопље, иако је потпуно неживотно да окривљена, која је боравила у предметној кући готово

свакодневно, није ни приметила биљке канабиса, посебно када се има у виду да су се налазиле на видном месту испред куће, затим чињеницу да је ДНК профил окривљене пронађен на вагицама за прецизно мерење на којима су утврђени и трагови кокаина и ТХЦ, те чињеницу да је утврђено да су окривљени заједно продавали опојну дрогу.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд у ослобађајућем делу пресуде на основу свих доказа наведених у образложењу пресуде, које је детаљно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање и за свој закључак о недостатку доказа да је окривљена ББ извршила кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 2 у вези члана 33 КЗ навео јасне и аргументоване разлоге.

Наиме, правилно је првостепени суд у погледу наведеног кривичног дела прихватио одбрану окривљене ББ да није знала за психоактивну конопљу, као искрену, уверљиву и поткрепљену одбраном окривљеног АА у делу у коме је суд његову одбрану прихватио, при чему није било других доказа који би указивали на то да је окривљена имала било какво учешће у инкриминисаним радњама наведеног кривичног дела, при чему је окривљени АА детаљно описао чињенице које се односе на засад психоактивне конопље, да је то он учинио, као и да окривљена ББ то није знала.

Код овакво стања ствари, правилно је закључио првостепени суд да није доказано да је окривљена ББ предузела инкриминисане радње кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези члана 33 КЗ, на основу ког закључка ју је применом одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић